

Πολυλογία

Στην καθημερινότητα «πολυλογία» δε σημαίνει όταν λέγονται πολλά λόγια γενικά, αλλά όταν λέγονται πολλά αχρείαστα λόγια.

Όταν κάποιος αναφέρει πολλά, αλλά όλα απαιτούνται σε αυτό που περιγράφει, τότε δεν πρόκειται για «πολυλογία». **Πολυλογία σημαίνει όταν λέγονται πολλές άχρηστες πληροφορίες ανάμεσα σε λίγες χρήσιμες.**

Για παράδειγμα; 1^{ον} Μπορεί κάποιος να πει 100 λέξεις, αλλά να είναι όλες απαραίτητες για το περιγραφόμενο θέμα, τότε ορθώς και εν συντομία ομιλεί (με πυκνότητα/περιεκτικότητα). 2^{ον} Μπορεί κάποιος να χρησιμοποιήσει 60 λέξεις εκ των οποίων αρκετές δεν απαιτούνται, οπότε φλυαρεί (με αδολεσχία/μακρηγορία). Απομένει λοιπόν σε ένα κείμενο στις καθημερινές συζητήσεις να ψάξουμε αν υπάρχουν πολλές άχρηστες πληροφορίες, και μόνο τότε θα το αποκαλέσουμε «πολυλογία/αμετροέπεια/φλυαρία», αλλά για να το πράξουμε αυτό πρέπει να γνωρίζουμε επαρκώς το θέμα (κριτήρια).

Αν λοιπόν σε ένα κείμενο ψάξουμε και αφαιρέσουμε μια ποσότητα πληροφοριών που δεν σχετίζονται άμεσα με το προς συζήτηση θέμα, και αν αυτό το ποσοστό υπερβαίνει περίπου το 10% του συνολικού κειμένου, τότε νομίζω ότι μπορούμε να ισχυριστούμε ότι ανήκει στην «πολυλογία» (ενδεικτικό το ποσοστό, διαφοροποιείται αναλόγως των περιπτώσεων). Εννοείται πως, όταν οι επιπλέον πληροφορίες διαφοροποιούν το περιεχόμενο του κειμένου (το περιπλέκουν, το αλλοιώνουν, το δυσχεραίνουν), τότε ανεξάρτητα ποσοστού είναι «πολυλογία/αμετροέπεια/φλυαρία».

Στην καθημερινότητα όλα αυτά διαφεύγουν των γνώσεων και της προσοχής (ιδιοτελώς ή όχι), έτσι διολισθαίνουν σε λογικές πλάνες, είτε ακυρώνοντας τον λόγο ενός που ορθά ομιλεί λέγοντας πολλά είτε κάποιον που φλυαρεί επικαλούμενος ότι πρέπει να ειπωθούν είτε όπως βολεύει τον καθένα. Αυτά συμβαίνουν όταν δίχως κριτήρια εκπαιδεύεται ένας νους, δίχως κριτήρια άγεται και φέρεται, δίχως κριτήρια συζητά.

Να ένας ακόμα λόγος σύγχυσης, δυσεπικοινωνίας, αντιπαραθέσεων και καθημερινών συγκρούσεων. Τελικά όλα είναι γνώση ή αγνωσία, μόρφωση ή αμορφωσία, ανιδιοτέλεια ή ιδιοτέλεια, αγώνας ή βόλεμα, ή με μια γενική φράση: Διανοητική εντιμότητα ή ανεντιμότητα.

Αντώνης Αναστασιάδης